

Bestemmelsen åbner mulighed for, at der kan ske en forenkling og modernisering af reguleringen af virksomhedernes kemikalieanvendelse. Bestemmelsen muliggør, at der kan ske en regulering af anvendelsen af kemiske stoffer og produkter m.v., som i dag reguleres fra sag til sag, f.eks. i forbindelse med behandling af sager efter Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

I det omfang bestemmelsen tages i anvendelse vil den således kunne danne grundlag for en forenkling af bilaget til Miljøbeskyttelsesloven, således at antallet af virksomheder, der omfattes af dette kan nedbringes.

Med hensyn til de af bestemmelsen omfattede varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter samt med hensyn til mulighederne for at regulere kemiske stoffer eller produkter med nærmere angivne egenskaber henvises der til bemærkningerne til § 30.

I bestemmelsens stk. 2 og 3 er opregnet de nærmere betingelser for, at en regulering efter § 30 c kan bringes i anvendelse. Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter:

- at det godtgøres, at der findes egnede alternativer
- at alternativerne umiddelbart i væsentlig grad begrænser forureningen i forbindelse med fremstillingen, brugen eller bortskaffelsen af de pågældende stoffer, produkter eller varer, eller at de i øvrigt i væsentlig grad forbedrer mulighederne for anvendelse af renere teknologi.
- at det godtgøres, at anvendelsen af alternative stoffer, produkter, varer eller metoder kan ske uden væsentlige samlede meromkostninger for virksomhederne og forbrugerne.

Ved alternativer til anvendelse af miljømæssigt uønskede kemiske stoffer og produkter forstås her, såvel anvendelse af andre mindre betænkelige stoffer eller produkter, som anvendelse af andre fremstillingsmetoder, der måske slet ikke indebærer anvendelse af kemiske stoffer.

Ved vurderingen af omkostningerne lægges de samlede omkostninger til grund. Det vil sige inklusive de omkostninger, som overholdelse af gængse normer for beskyttelse af omgivelser og medarbejdere indebærer, jf. i øvrigt det tilsvarende princip i lovens § 35 om alternativvurdering af bekæmpelsesmidler.

I denne lov forstås ved anvendelse af princippet om renere teknologi alene krav til ændret anvendelse af eller erstatning af kemiske stoffer, produkter m.v., som direkte eller indirekte bevirker en nedsættelse af påvirkningen af miljøet, jf. bemærkningerne til § 1. Renere teknologi i form af direkte krav til ændrede

anlæg hører således under miljøbeskyttelseslovens område.

Vurderingen af miljøpåvirkningen tager sit udgangspunkt i en vares samlede produkt kredsløb fra råvare over produktion og forbrug, herunder forbrug i husholdninger, til endelig affaldsbortskaffelse. Det er således nedsættelsen af den samlede miljøpåvirkning af det eller de pågældende stoffer, der danner udgangspunktet for vurderingen af, om der er tale om renere teknologi.

F.eks. vil brug af et mindre forurenende rengøringsmiddel i husholdninger falde ind under denne lovs begreb om renere teknologi.

Tilsvarende vil nedsættelsen af en vares indhold af kemiske stoffer, der senere i forbindelse med affaldsbortskaffelse frigives til miljøet og giver anledning til forurening, være omfattet af lovens begreb om renere teknologi. Det er naturligvis herved en forudsætning, at forureningen med det pågældende kemiske stof i forbindelse med produktion af varen, ikke øges tilsvarende.

Som eksempel kan nævnes plastmaterialet PVC. Dette materiale antages at give problemer i forbindelse med affaldsforbrændingen, idet der herved dannes saltsyre, som udsendes til luften. PVC anvendes blandt andet til en række plastemballager. Såfremt PVC kan erstattes af andre materialer, som er mindre miljømæssigt betænkelige, kan bestemmelsen i § 30 c finde anvendelse. Det er dog en forudsætning, at erstatningsmaterialet opfylder samme funktionskrav og ikke indebærer en væsentlig fordyrelse af emballagen.

Der vil ligeledes kunne være tale om at anvende bestemmelsen til at regulere kemiske stoffer, produkter m.v., som kan give anledning til andre typer af affaldsproblemer.

Det kan ikke pålægges producenter eller importører at fremskaffe de nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af om, der er grundlag for at bringe bestemmelsen i anvendelse.

Producenten eller importøren er alene forpligtet til at bidrage med de oplysninger, som følger af lovens almindelige oplysningspligt, jf. kapitel 8. Der er derfor samtidig stillet forslag om en ny § 30 d, der hjemler, at der kan ydes tilskud til udvikling og sammenstilling af den nødvendige dokumentation.

En anvendelsesbegrænsning efter § 30 c indebærer ikke nødvendigvis, at alle anvendelser af et givet stof eller produkt m.v. forbydes eller begrænses. Bestemmelsen åbner mulighed for, at en anvendelsesbegrænsning kan indskrænkes til visse områder eller formål.

Herved kan indsatsen koncentreres om de anvendelser, der vejer tungest miljømæssigt set. Afgørelsen